

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 68.

Trettende Session.

32te Møde.

Fredeagen den 10de December Kl. 1.

(Forsat.)

Ordføreren (forts.): Naar et Embede bliver besat i Naadensaaret, saa faaer Lønningsfonden, hvem den nye Embedsmands Løn paalægges, en Deel af Indtægten for dette Aar, og for det næste Aar faaer Lønningsfonden hele Tienden. Jeg nægter ikke, at der er nogen Banffelighed, men saa siger jeg: Foraaavildt der er Tale om en geistlig Lønningsfond som særlig Fond, skal man ikke begynde med at lade den faae et betydeligt aarligt Tilskud af Statskassen gennem Finantsloven; thi — jeg kan skuffe mig — men mig forekommer det, at en geistlig Lønningsfond, der er bygget paa en Række aarlige Tilskud, voterede af Statskassen gennem Finantsloven, er i en overordentlig betenkelig Grad beslaegtet med Statskassen. Naar det i Begyndelsen løber saa stærkt fra Statens Kasse ud i Lønningsfonden, er jeg bange for, at Strømmen engang kan vende sig. Faaer den geistlige Lønningsfond den Stilling, vi ønske den, ja saa maa den ogsaa hjælpe sig selv, saa maa den selv skaffe Midlerne, og jeg kan ikke troe, at Cultusministeriet skulde have Banffeligheder med Hensyn til saadanne Instituter, ja der er ofte hentydet til et andet særligt Institut, Theatrets nyeste Finantshistorie; men jeg troer virkelig, at en geistlig Lønningsfonds Sollditet, der er bygget paa en aarlig Kornindtægt, der efterhaanden løber op til 200,000 Rd. Søb, er saa stærk, at den kan lægge et andet System til Grund for sin Ve-

styrelses Virksomhed, og jeg troer ikke, at der vil være nogen Banffelighed ved at bestyre den; naar just ikke Sagen stiller sig saaledes, at man forudsæer en Underbalance, saa troer jeg, at man ikke skal gaae ind paa at begynde med at sige, at der skal være en Lønningsfond med særegne Indtægter, og dog forudsætte, at der skal kunne blive aarlige Tilskud af andre til den af Finantsferne; thi saa troer jeg ikke, at man kommer til en geistlig Lønningsfond.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg forglemte at gjøre en Bemærkning mod den ærede Ordfører. Jeg troer nemlig slet ikke, at man behøver at være bange for, at man skal gaae ud paa at opsamle Capitaler, det er der slet ikke Tale om; der er kun Tale om, at man ikke gjør Udgifterne, før man har Indtægterne. Jeg kan ikke dele den ærede Ordførers Mening om, at der skulde være noget Betenkeligt ved, at Statskassen, der nu hder saa betydelige Bidrag til de Geistliges Pensionering, kommer til at hde Bidrag til Lønningsfonden; hvis man skulde ansee det nødvendigt, kunde man jo altid opføre Beløbet som et Tilgodehavende for Statskassen. Den ærede Ordfører udtalte sig, som om det var heelt nye Oplysninger, jeg fremkom med, naar jeg meente, at først skulde Embederne føres op til deres Normalsum, og at dernæst skulde Alderstillæg indtræde; men det ligger ligefrem i selve Loven, som den er affattet. Der er forbeholdt Ministeriet at raade over de $\frac{3}{4}$ af Indtægterne af de Embeder, der blive ledige, til dermed at forbedre de Embeder, hvis Nettoindtægter ikke udgjøre